

Over wijzen en kinderen

...kennis zal dan niet meer worden gevraagd.

-1 Corinthiërs 13:8

Er was eens een koning die een paleis voor zichzelf bouwde, het meest grandioze paleis dat ooit gebouwd was, een waar wereldwonder. Maar er was grote onenigheid onder de kenners over de onduidelijke bouwtekeningen waarmee het paleis gebouwd was. De een wist het nog beter dan de ander en het conflict duurde vele jaren. Terwijl dit gaande was gebeurde het op een nacht dat een wachter schreeuwde: 'Brand!' Al die wijze mannen begonnen koortsachtig rond te rennen, ieder met zijn eigen bouwtekening in de hand, kibbelend over de vraag waar de brand ontstaan was en wat dus de beste plaats zou zijn om de brand te blussen. Maar er gebeurde helemaal niets. Dat prachtige paleis bleef rustig staan en toen ontdekten de opgewonden architecten dat er helemaal geen brand was. Achter het paleis was een feeëriek schouwspel gaande van het noorderlicht dat er met zo'n schoonheid doorheen scheen dat het leek alsof de vlammen er uit sloegen.

Kennis is een schoon iets. Zonder kennis zou de wetenschap geen vooruitgang maken, zouden dokters nog altijd de vreemdste zalfjes voorschrijven en zouden wij de schoonheid van Gods schepping nauwelijks op waarde kunnen schatten. Helaas zit er ook een andere kant aan.

Verkeerd gebruikt is kennis een van de wapenen waarmee Gods vijand de wereld misleidt en is het een door hem geliefde manier om onze menselijke trots mee te versterken.

Ware kennis verlicht de schoonheid van God die overal al aanwezig is. Ware kennis geeft licht en kan de stad van God en Zijn boodschap dan ook niet vernietigen. Maar wij mensen hebben kennis op een te hoog voetstuk geplaatst.

Deze generatie is een oververmoeid, veel te kieskeurig volk. We zijn experts in van alles en nog wat, maar wij zijn geen voorbeelden. We worden graag gezien als filosofen en zeker niet als kleine kinderen; als academici en niet als baby's.

En dat terwijl Jezus ons toch vroeg om als kinderen te zijn.

We lopen de geheimen mis die God verborgen heeft gehouden voor de wijze en de verstandige mensen en geopenbaard heeft aan baby's. We willen steeds maar wijs zijn, edel en machtig, maar weinig wijzen, edelen en machtigen zijn uitverkoren door God. Een wijs man kan als een klein kind worden, maar dat gebeurt niet snel. Zo kan het voorkomen dat een wijze, goed opgeleide theoloog een simpele waarheid over het hoofd ziet die door een eenvoudig mens op geloof in het eigen leven wordt toegepast waardoor de zegeningen van de hemel over hem worden uitgestort. Wij mensen weten teveel.

Wat doet al mijn kennis er toe als ik Gods woord niet onderzoek en de waarheid niet ken waar ik zo lichtvaardig over praat. Wat brengt het me als ik de noodzaak niet inzie van Gods leidende hand op mijn aardse pad?

Bewerkt naar een artikel uit Streams in the Desert